

הקול קול יעקב

למשמע קולו של האדם, תוכלנה לעמוד על אופיו ולהכיר את תכונות נפשו. זכורנה, כי **"הקול - קול יעקב"**, ויהא קולכן תמיד כקולו של אבינו יעקב.

חובה עלינו להשיג ביותר על כל מוצא שפתינו, שלא נפגע חס ושלום, לא נבייש או נביך את אי מי, חלילה. אולם, אין זה מספיק להיזהר במילים שאנו הוגות. אנו חייבות להיזהר גם **בנימה המתלווה אליהן**. עלינו לבטא את דברינו ברוך, באהבה ובכבוד, מפני שהנימה והטון המתווים לדיבור יכולים לבנות או חלילה למוטט את רוחו של האדם.

מצפה אני מבנות 'בית יעקב', שתנהגנה בדרך זו.

(דבריה של שרה שנירר לתלמידותיה / מובא ב"שאוני בלבכן", עמ' 325)

חותם איכות

שלוות הבית

אין לך סייג יפה לצניעות הבית ולשלוותו, מן הדיבור בקול נמוך, קרוב ללחש מלצקקה. כל מי שניסה לנהוג במנהג זה, לעולם לא הפסיד. זה שדיבורו בנחת והליכותו בצניעות, מתוך שהבריות דעתם טובה עליו, מעשיו מצליחים יותר.

בית שאין בו צווחה, לא צעקה של גיל ולא צעקה של זעם, אף לא סתם הרמת קול שלא לצורך. בית זה אינו יוצא משלוותו לעולם. השלום יכון בו תמיד.

אין המנהג הזה קשה ליודעים את ברכתו. מנהג זה של קול נמוך, אינו נקנה אלא במעט הרגל, ואולם הברכה אשר ימצא בו מלוא חופניו, וההנאה שתצא להם ממנו לא תסולא בזהב ובפז.

הנוהגים כך עושים את מעונם מעון של שלוה והשקט ובטחה.

(הרב א' כי טוב / איש וביתו, עמ' קלו)

אדם שביתו צנוע במאכל ובמשתה ובהקבלת פני אורחים, בדיבור וביחסים שבין אנשי הבית בינם לבינם ובינם לשכניהם ושאר כה אדם, ושקט ושלוה של מנוחה ורצון שוררים בו תמיד - **כל הבא אל הבית הזה, כבא לחנות של בשם.**

אינו יוצא משם עד שמתבשם גם הוא בבושמו של הבית, ובצאתו הוא מברכו: כן תזכו לשנים רבות ולא יפסוק ריח טוב זה מביתכם לעולם!

(הרב א' כי טוב / איש וביתו, עמ' קלו)

הדיבור בקול נמוך ובנחת הוא **הרגל מבורך**, כפי שמציע הרמב"ן: "תשתדל תמיד לדבר כל דבריך בנחת, לכל אדם ובכל עת, ובזה תינצל מן הכעס..."

מעלותיו של הדיבור השקט משמעותיות מאוד; דיבור שקט הוא בבחינת "אחרי המעשים נמשכים הלבבות", השקט והרוגע הופכים אצל המדבר לטבע שני, שאין כמוהו חשוב לגידול ילדים בנחת ובשלוה.

במיוחד כלפי האישה, רצוי שדיבורה יהיה שקט; לא תקרא בקול רם, ובוודאי לא ברחוב. הדבר נוגע במיוחד היום, בעידן הטלפונים הסלולריים, כאשר אנשים מדברים בקול רם בהיותם ברחוב, באוטובוס וכדומה, באופן שהאנשים סביבם מתוודעים אל הנעשה אצלם בעל כרחם.

נשים, שנטלו תשעה קבין של שיחה, מספרות לפעמים בקול רם, עד שהכל יודעים מה בישלו לארוחת הצהריים ומה קרה להן עם המנהלת בעבודה...

הדיבורים הללו לא רק פוגמים בצניעות, אלא עלולים להכשיל את הסובבים בשמיעת דיבורים אסורים.

(הרב ישראל פולק, "מציאה בחצי חנים", מרווח לצמא יח בטבת התשע"ה, עמ' 6)

חן ועדינות הלשון

בזמננו, בעולם המודרני, שגדרי הצניעות פרוצים בו כל כך, עניין מיוחד הוא לשמור על טהרת הדיבור, ובזה תלויה הצלחתנו בכל העניינים. טהרת הדיבור אינה רק בחלק של ניוול הפה, אלא גם בהקפדה שלא לומר ביטויים בוטים, לשמור על שפה צחה ונקייה.

"כל עמל האדם לפיהו", משל לחבית של יין נקי שיש לה ברז. אם יש לכלוך על הברז, ואפילו מעט, כל היין הנקי שיצא משם יתלכלך, ואי אפשר יהיה לשותו כלל. וכן האדם, אפילו אם הוא מלא בתפילה, תורה ויראת שמים, אם פיו מוכתם בניוול פה, אפילו מעט, כל התורה והתפילות היוצאים ממנו מתלכלכים ואינם שווים.

וכן להיפך, אם על הברז נסוך טעם טוב או בושם מעולה, אפילו אם החבית מלאה במים פשוטים, בעברם דרך הברז מתמתקים ומתבשמים.

כך גם בן אדם שנסוכים על פיו חן ועדינות הלשון, כל דיבוריו ואפילו בענייני העולם, מתבשמים ויוצא מהם קידוש שם שמים, ועליו נאמר: "ישראל אשר בך אתפאר".

(הרב פינקוס / תפארת שמשון - שמות)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגי: 054-8529999 / 072-2442494